

POERIM IN DE RECENTE GESCHIEDENIS - DEEL 1

Door Stef Looijen - maart 2020

Poerim is een uitbundig en vreugdevol Joods voorjaarsfeest ter gedachtenis aan de uitredding van het Joodse volk zoals beschreven is in het Bijbelboek Esther. Poerim behoort niet tot de feesten die door God Zelf zijn ingesteld als Zijn eeuwigdurende feesten. Esther en Mordechai hebben dit feest ingesteld voor het volk Israël. Poerim is dus wel een Bijbels feest, maar heeft een ander geestelijk gewicht dan de Bijbelse feesten van de Heer zoals we die vinden in Leviticus 23. In een tweetal artikelen wordt ingegaan in een aantal verbluffende overeenkomsten tussen Poerim en de moderne geschiedenis van 1945 tot 2020.

Illustrated Megillat Esther (Book of Esther), 1616

Poerim en nazi-Duitsland

Tal van commentatoren hebben gewezen op een grote overeenkomst tussen het verhaal van Poerim en de processen tegen de nazikopstukken in Neurenberg aan het einde van de tweede wereldoorlog.

Haman is de laatste Amalekiet die in de Bijbel wordt genoemd. Esther 3:1 spreekt namelijk over *Haman, de zoon van Hammedatha, de Agagiet*. En Agag was de naam van de koning van de Amalekieten.

In Exodus 17:14 had de Eeuwige gezegd dat Hij de herinnering aan Amalek volkomen zou uitwissen. Koning Saul, zoon van Kis, uit de stam Benjamin verzuimde om Agag, de koning van Amalek te doden (1 Samuel 15). Dat was het begin van het einde van zijn koningschap. Het was aan een andere Benjaminit Mordechai, achterkleinzoon van Kis (Esther 2:5), om het vonnis te voltrekken over Amalek. In Esther 7:10 wordt Haman, de Jodenhater, op een paal gespietst. Het lot dat hij voor Mordechai had bestemd. In Ester 9:7-10 worden de tien zonen van Haman eerst gedood waarna hun dode lichamen (vers 14) ook op een paal werden gespietst.

In de Joodse traditie geldt dat iedere generatie zijn eigen Jodenhater kent. In dit artikel zullen we zien dat in deze traditie veel waarheid schuilt.

Kort na tweede wereldoorlog vonden de naziprocessen plaats in Neurenberg tegen een aantal kopstukken van het naziregime. Als gevolg van deze processen werden op 16 oktober 1946 tien nazikopstukken opgehangen wegens misdaden tegen de menselijkheid. Adolf Hitler, Joseph Goebbels en Heinrich Himmler hadden al aan het eind van de tweede wereldoorlog een eind aan hun leven gemaakt. Herman Goering was ook veroordeeld om te worden opgehangen, maar deze pleegde zelfmoord enkele uren voordat zijn vonnis zou worden voltrokken.

Proces van Neurenberg - De berechting van nazileiders

Opvallend is dat volgens de Talmoed Haman één dochter had, die zelfmoord pleegde kort voordat het vonnis over haar tien broers werd voltrokken.

De nazi's, aan wie uiteindelijk het vonnis werd voltrokken, waren: Seys-Inquart, Von Ribbentrop, Kaltenbrunner, Sauckel, Keitel, Frick, Rosenberg, Jodl, Frank en Julius Streicher. En hoewel het proces werd uitgevoerd door een militair tribunaal, is de straf niet uitgevoerd door een vuurpeloton, zoals je zou verwachten, maar door de galg. Dood door een vuurpeloton zou deze schurken te veel eer geven.

Eén van de opgehangenen - Julius Streicher - noemde zichzelf Jodenhater nummer één. Wie zijn leven bestudeert, kan alleen maar erkennen dat er waarheid in die bewering schuilt. In een toespraak op 10 november 1938, de dag na de Kristallnacht, suggereerde Streicher dat als de Joden erin zouden slagen om een oorlog tegen Duitsland te ontketenen, Duitsland hetzelfde lot zou wachten als de 75.000 Perzen die omkwamen nadat de Joden het recht hadden gekregen zich te verdedigen in de dagen van Mordechai en Esther. Op weg naar de galg riep Julius Streicher het uit: "Poeriemfest 1946". Hij moet zich in zijn laatste ogenblikken hebben gerealiseerd dat hij en de overigen, die werden opgehangen, hetzelfde lot ondergingen als de zonen van Haman.

Er zijn nog veel meer overeenkomsten tussen de Neurenbergprocessen en de geschiedenis van Esther en Mordechai. Hierover meer in een volgend artikel.

Esther en Mordechai

Poeriem en Rusland

Veel uitleggers van de Bijbel identificeren het Noorderland zoals genoemd in Jeremia 16:14-16 met Rusland. Ook Gog, waar we in Ezechiël 38 en 39 over lezen, wordt vaak met Rusland geïdentificeerd. Wat we in elk geval met zekerheid kunnen zeggen, is dat Rusland en het Joodse volk een lange, ingewikkelde en vaak moeilijke geschiedenis met elkaar hebben.

Begin 1953, kort na Poeriem, overleed na een dictatoriaal regime van 30 jaar de alleenheerser en tiran van Rusland en de Sovjet Unie Jozef Stalin. De omstandigheden waaronder hij stierf zijn tot vandaag onduidelijk. Stierf hij een natuurlijke dood of is hij vergiftigd? We weten het gewoon niet.

Jaren na Stalins dood kwam het volgende verhaal naar buiten. Stalin was vooral een pragmaticus en leed aan grootheidswaanzin. Ook was hij een grote antisemiet. De Joden hebben veel geleden onder zijn regime. Overigens ook onder de regeringen van de vele tsaren die aan de bolsjewieken/communisten vooraf gingen.

Om pragmatische redenen ging Stalin akkoord met de stichting van de staat Israël in 1948. Tegelijkertijd werden de Joden in Sovjet-Rusland op vele manieren vervolgd. Zelfs genocide dreigde. In januari 1953 beweerden de Sovjet -media dat er een Joods complot bestond om vele leidinggevendenden te vergiftigen en vermoorden. Stalin ontwierp vervolgens een plan om 3 tot 4 miljoen Joden te deporteren en hen te laten creperen en te laten omkomen. Tegen dit plan verzetten zich hooguit enkele topfunctionarissen. Volkomen onverwacht echter stortte Stalin in op de dag van Poeriem. Waarschijnlijk werden de Joden op deze manier gespaard voor een tweede Holocaust.